

Zpravodaj lounské farnosti

O pravé a dokonalé radosti sv. Františka

Mezi spisy sv. Františka označované jako tradované najdeme i známé vyprávění O pravé a dokonalé radosti. Je to kratinký příběh, který na způsob podobenství podává Františkův pohled na radost skutečnou, křesťanskou. Třebaže se příběh takto nikdy neodehrál, přesto odráží obtížnou situaci, se kterou se František vyrovnával, a zároveň je plodem jeho vnitřního zápolení, v němž dozrává do plné sladkosti radosti, kterou není nic menšího než Bůh sám.

Ale teď už dejme slovo Františkovi a zaposlouchejme se ochotným srdcem do jeho poselství:

Jednoho dne u Svaté Marie v Porciunkuli zavolal blažený František bratra Lva a řekl: „Bratře Lve, piš.“ A on odpověděl: „Jsem připraven.“ „Piš,“ řekl, „o tom, co je to pravá radost. Když přijde posel a řekne, že všichni pařížští mistři vstoupili do Řádu, napiš, že to není pravá radost. A že vstoupili také všichni zaalpští preláti, arcibiskupové a biskupové; a také francouzský král a anglický král, napiš, že ani to není pravá radost. Nebo to, že moji bratři šli k nevěřícím a obrátili je všechny na víru, či to, že mám takovou milost od Boha, že uzdravuji nemocné a konám mnoho zázraků: říkám ti, že v tom všem není pravá radost. Ale co je pravá radost? Vracím se z Perugie, je hluboká noc, blátivý zimní čas a je taková zima, že rampouchy zmrzlé vody se mi vytvářejí na kraji hábitu a bodají mě do nohou a z těchto ran vytéká krev. A já plný bláta, mrazu a ledu přicházím ke dveřím kláštera, a když jsem dlouho bušil a volal, přijde bratr a ptá se: »Kdo je to?« Odpovídám: »Bratr František.« A on říká: »Jdi, to není vhodná doba na cestování, nevstoupíš.« A když znovu naléhám, odpovídá: »Jdi, ty hlupáku a prostáčku, nehodíš se k nám. Je nás tu tolik a takových, že tebe nepotřebujeme.« A já opět stojím u dveří a říkám: »Pro lásku Boží, přijměte mě na tuto noc.« A on odpoví: »Neudělám to. Jdi ke křížovníkům a tam popros.« Říkám ti, že jestli i potom budu trpělivý a nerozduřím se, pak v tom je pravá radost, opravdová ctnost a spása duše.“

Zdroj: <http://kapucinky.kapucini.cz/subdom/kapucinky/index.php/cappucino-u-frantiska/frantiskanske-texty/303-pravak>; <http://frantiskanstvi.cz/zivotopis.htm>.

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Březen 2017 • Ročník 10 • Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“
(Matouš 5,9)

Aktuálně

Od 1. března 2017 začínají opět všechny večerní bohoslužby od 17:30. V postní době se koná v děkanském kostele svatého Mikuláše v Lounech každý pátek **křížová cesta od 16:45**. Po ní následuje mše svatá od 17:30.

Každou středu (1. 3. – Popeleční středa, 8. 3., 15. 3., 22. 3. a 29. 3.) od 10:00 se koná mše svatá v Domově pro seniory U Pramene Louny. Mši svatou můžete každou středu volně navštívit.

Ve čtvrtek 2. března 2017 od 18:30 – setkání farní rady.

V neděli 19. března 2017 se při nedělní mši svaté uskuteční sbírka na pojištění církevních objektů v naší diecézi.

Informace Exercičního domu Svatá Hora v Příbrami – exercicie v měsíci březnu 2017: **1. „Trpělivost s církví“** od 23. března 2017 17:30 do 26. března 2017 13:00, exercicie povede P. Ondřej Salvat. **2. „Za všechno děkujeme Pánu“** od 27. března 2017 17:30 do 31. března 2017 9:00, exercicie povede P. Jan Kuník.

V neděli 26. března 2017 začíná znovu *letní čas*. Nastavte si včas hodinky o jednu hodinu dopředu.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 1.3.2017** **POPELEČNÍ STŘEDA – půst újmy**
Děkanský kostel sv. Mikuláše
– Mše svatá v 8:00 a v 17:30.
Při mši svaté bude udělován popelec.
- 2.3.2017** **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 3.3.2017** **PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI – PRVNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – v 16:45 pobožnost křížové cesty, v 17:30 mše svatá.
- 5.3.2017** **1. NEDĚLE POSTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Při mši svaté bude udělován popelec.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 12.3.2017** **2. NEDĚLE POSTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30. *Prosby za dobré prožití postní doby.*
- 19.3.2017** **3. NEDĚLE POSTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 25.3.2017** **SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:00.
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá v 14:00.
- 26.3.2017** **4. NEDĚLE POSTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.

Plody Ducha svatého – Pokoj

P. Vojtěch Kodet ThD. O.Carm: Co nás připravuje o pokoj
(ukázka z knihy Přežít nebo prožít mši svatou?, Karmelitánské nakladatelství, 2015)

Jednou z častých léček nepřítele spásy je, že využívá různých situací, aby do nás zasel nepokoj a zmatek, a tím nás odvedl od Boha. Přitom i pro nás platí zaslíbení, že v Ježíši Kristu pokoj mít můžeme, i když se nevyhneme všem nesnázím a trápení (srov. Jan 16,33). Proto všechny důvody, proč ztrácíme pokoj, jsou podvod a klam. Podívejme se zblízka na ty nejběžnější z nich.

Snad nejčastější chybou je, že hledáme pokoj, který dává svět a který nám Pán ani neslíbil. Očekáváme pokoj od konkrétních věcí, lidí nebo událostí. Žijeme v iluzorní představě, že jestliže se změní vnější podmínky, budeme konečně (nebo zase) zakoušet pokoj, po kterém toužíme. Jenže změnit se má naše srdce a pramen, odkud pokoj čerpá. Podobný neklid a stálá nespokojenost jsou vlastně příznakem toho, že potřebujeme hlubší obrácení. Jen tak nebude náš pokoj závislý pouze na tom, jestli jde všechno podle našich představ.

Jindy nás obírá o pokoj strach z budoucnosti, zvláště strach z utrpení nebo neúspěchu. Pán mnohokrát za svého veřejného života své učedníky povzbuzoval: „Nebojte se!“ S nějakým druhem strachu zápasíme možná denně, a proto je zajímavý postřeh kardinála Martiniho: V Bibli se prý výzva „nebojte se“ vyskytuje 366krát, což by vypadalo, že je pro nás Božím slovem na každý den v roce, a to i v přestupném!

Stejně často nás o vnitřní pokoj okrádá naše nespokojenost se sebou, s vlastními selháními a hříchy. Jsme-li na špatné cestě, nepokoj může pocházet i od Boha – svědomí nám signalizuje, že něco není v pořádku. A pokud se pokoušíme přebíjet tento nepokoj něčím jiným než opravdovým pokáním, neklid a rozmrzelost bude jen narůstat. Na druhé straně, přílišné zklamání až malomyslnost nad vlastní hříšností bývá spíše projevem naší pýchy a falešné soběstačnosti: dáváme tím najevo, že bychom se rádi obešli bez odpuštění.

A přitom neexistuje hřích, na nějž by Kristova krev nestačila. Navíc Bůh dokáže i naše slabosti použít k dobru, a dokonce i náš hřích, použijeme-li ho jako odrazový můstek do Boží náruče: „Kde se rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko štědrěji ukázala milost“ (Řím 5,20). Zbytečně tedy propadáme neklidu a zármutku pro své chyby a pády, místo abychom se učili hledět s vírou na Ukřižovaného, a tím se naše srdce plnilo vděčností za jeho nekonečné milosrdenství.

Zdroj: <http://www.kna.cz/ctenarsky-koutek/strach-z-budoucnosti-nas-mnohdy-obira-o-pokoj.html>